

DWUJĘZYCZNY (4) *ai*

dwujęzyczny (3), **dwójzyczny** (1); dwujęzyczny *GroicPorz*, *Leop* (2); dwojęzyczny *Mącz*.
sg m N dwujęzyczny (2). \diamond *L* dwujęzycznym (1). \diamond *pl N m pers* dwujęzyczni (1).

Sł stp, *Cn brak*, *Linde XVI i XVIII – XIX w.*

Obłudny, fałszywy, dwuznaczny, wykrętny; bilinguis Mącz, Vulg (4) : Bilinguis, Nieftały/ W rzeczy nie pewny/ Dwojęzyczny/ też mówimy Omyłny. Mącz [194]c.

a. *W funkcji rzeczownika (3) : Ktorzy máią być w Rádę obierani [...] niepijánice/ niedwujęzyczni/ nie pochlebcy/ nie błaznowie/ nie nátrętowie GroicPorz b3v; á nád dwujęzycznym przekłéftwo co gorffe [et denotatio pessima super bilinguem]: á záuśńnikowi nienawiść/ y nieprzyiaźń/ y íromotá. Leop Eccli 5/17; Zaufźnik y dwujęzyczny íeft przekłéty [susurro et bilinguis maledictus]: ábowiem wiele ich zwádzi máiących pokoy. Leop Eccli 28/15.*

Synonimy: dwosłowny, fałszywy, niepewny, nieszczery, obłudny, omyłny.

Cf DWOJJEZYCZNY

ZZie